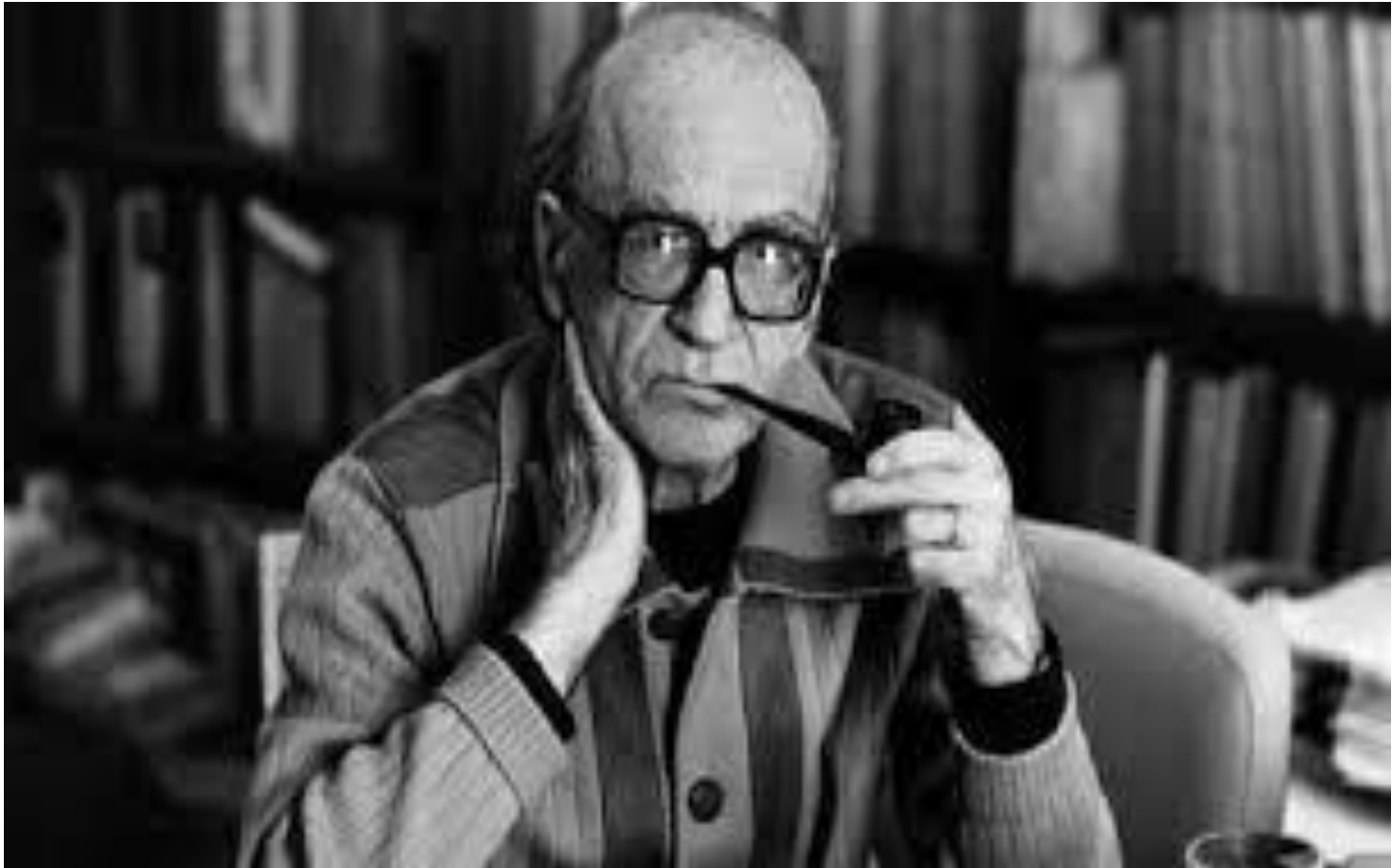
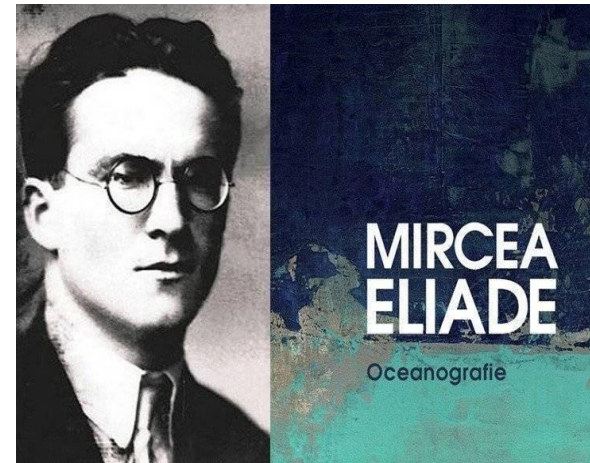
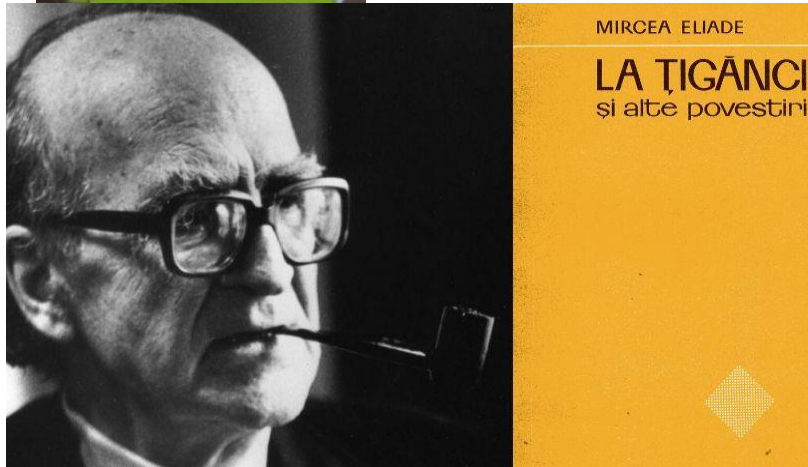
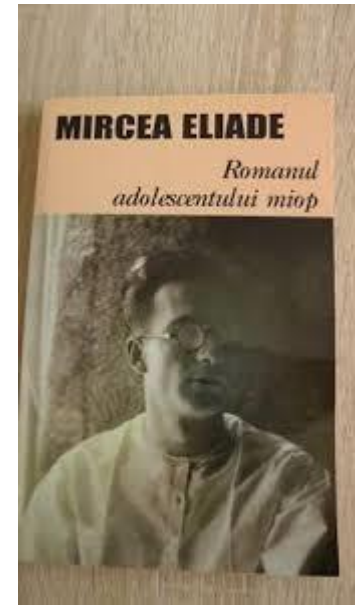
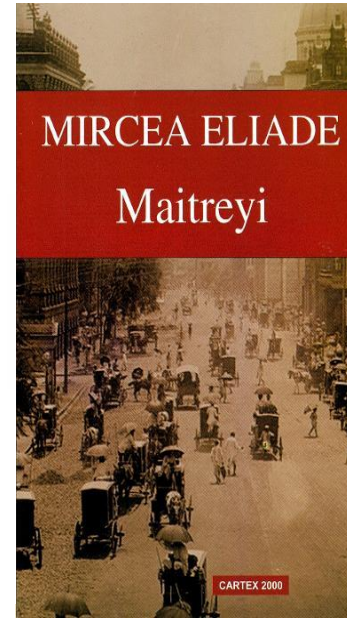
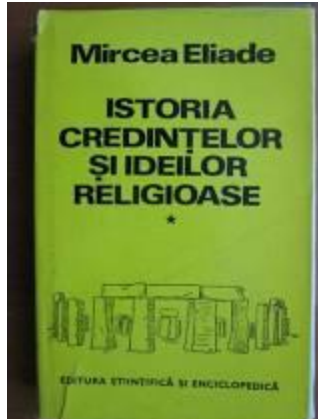

Mircea Eliade

- 13 martie 1907 – 22 aprilie 1986
- - lider al generației intelectuale 30
- - în „Cuvântul”, apare articolul „Itinerariul spiritual”: „noi suntem generația cea mai binecuvântată, cea mai făgăduitoare din câte s-au ridicat până acum în țară.”
- - captivat de Orient, de ezoterism, de mistică;
- - narațiunea ca „formă a mitului și a mitologiei în conștiința modernă”
- - preconiza un alt fel de roman decât acel clasic sau psihologizant
- - descoperirea Indiei (1928-1931) reprezintă o experiență decisivă pentru omul de știință și pentru scriitorul Eliade
- - „Lumina ce se stinge”, „Izabel și apele diavolului”, „Întoarcerea din Rai”, „Maitreyi”, „Noaptea de Sânziene”

- https://www.youtube.com/watch?v=OG0g_3jwJVE

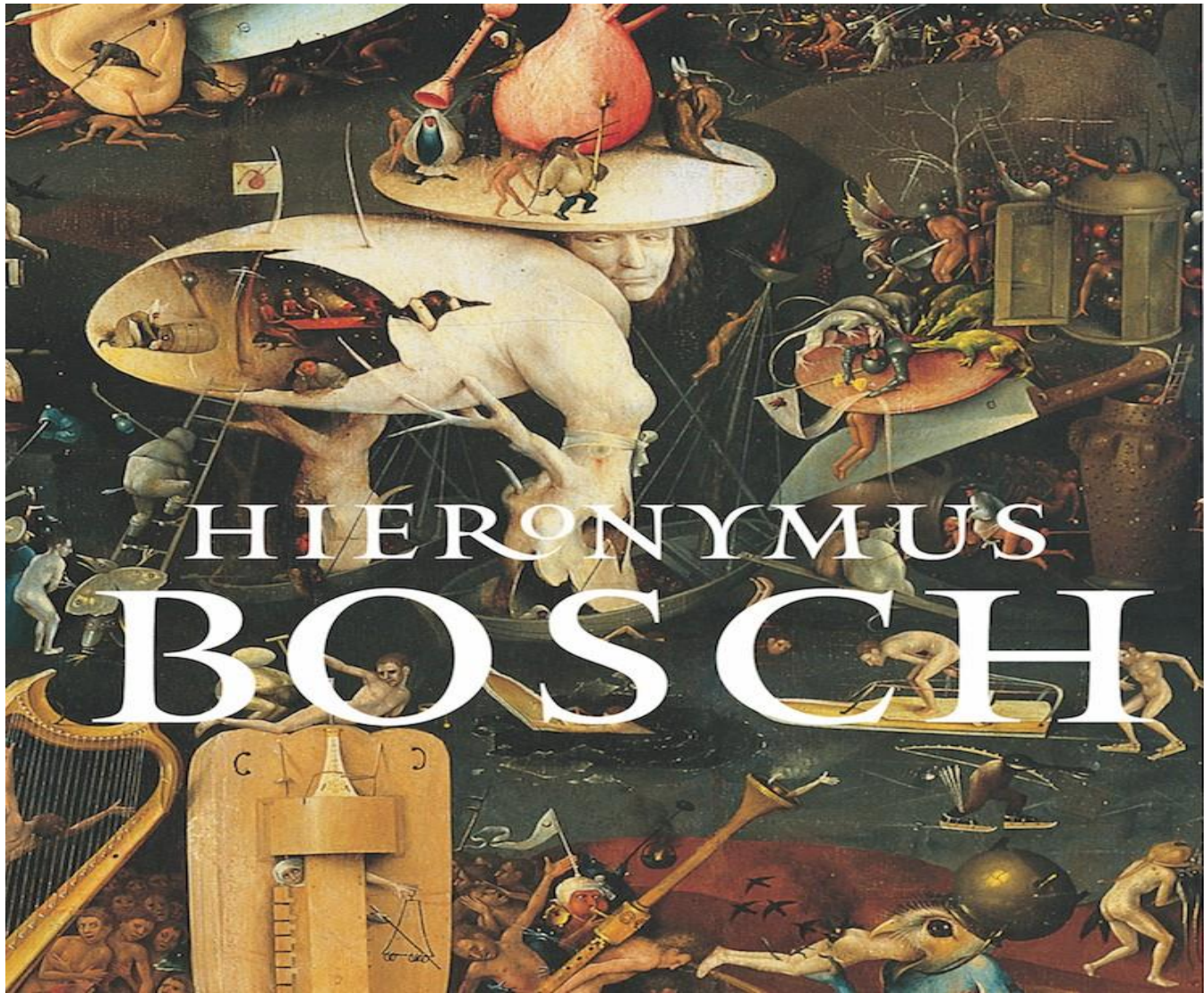
Nuvelele fantastice

- - a creat un gen de fantastic pe care, dintre înaintași, îl presimțise Eminescu, și în care, dintre urmași, pot fi considerați emuli Vasile Voiculescu, Ștefan Bănuțescu
- „Domnișoara Christina” (1936), „Șarpele” (1937), „Secretul doctorului Honigberger”, „Nopti la Serampore” (1940), „Pe strada Mântuleasa ” și „La țigănci” (1959) fiind valoroase prin „splendoarea lor ambiguă și plină de poezie” (Nicolae Manolescu)
- Motivele și procedeele fantasticului eliadesc: căderea în timp (și, în general, incertitudinea cu privire la dimensiunea temporală), rătăcirea prin tot felul de labirinturi spațiale și temporale, iluzia, inițierea, o simbolică greu descifrabilă, pe muchia dintre fabulos și straniu (Tzvetan Todorov)

- Teorie despre fantastic: camuflarea sacrului în profan/
teoria irecognoscibilității miracolului
- - desacralizarea lumii a dus la dificultatea decodificării
sacrului în banalitatea înconjurătoare
- - realitatea este banală doar în aparență, cotidianul
ascunde altceva, lumea e plină de taine și de semne ce
trebuie decriptate
- „În toate povestirile mele, narațiunea se desfășoară pe
mai multe planuri, ca să dezvăluie progresiv fantasticul
ascuns în banalitatea cotidiană. Așa cum o nouă
axiomă revelează o structură a realului, necunoscută
până atunci – altfel spus, instaurează o nouă lume –,
literatura fantastică dezvăluie sau creează universuri
paralele.”

- „literatura este fiica mitologiei și a moștenit ceva din funcțiile acesteia: să povestească întâmplări, să povestească ceva **semnificativ** ce s-a petrecut în lume. Cred că orice narațiune prelungește marile povestiri relatate de miturile care explică cum a luat ființă această lume și cum a devenit condiția noastră așa cum o cunoaștem noi astăzi. Eu cred că interesul nostru pentru narațiune face parte din modul nostru de a fi în lume.”

- <https://www.youtube.com/watch?v=ILn17wt5sDQ>
- 15.10

HIERONYMUS
BOSCH

- <https://prezi.com/gyc62g2roaqn/fantasticul-in-pictura/>

Fantasticul

- Roger Caillois:
 - „o întrerupere a ordinii recunoscute, o năvală a inadmisibilului în sânul inalterabilei legalități cotidiene, și nu substituirea totală a universului exclusiv miraculos.”

Fantasticul pur

- - legat de un teritoriu al enigmaticului și misteriosului;
- -poartă o semnificație de **neliniște** și **ruptură**;
- -ia forma unui **scandal inadmisibil** pentru experiență sau pentru rațiune; **agresiune** ce **distruge** coerența universală
- -păstrează la lectură o condiție **echivocă**
- - nu se poate instala decât într-o povestire verosimilă

Fantasticul impur, voit, instituționalizat

- Fantasticul mitologic din **basme**, legende și mituri;
- Miraculosul e legitim și nu surprinde;
- Lume etanșă, îndepărtată (a fost odată...);
- - magia este lege, lumea feerică întrepătrunde lumea reală **fără scandal și conflict, fără a-i distruge coerența**
- Supranaturalul face parte din ordinea lucrurilor, **nu sperie, nu neliniștește**

Adrian Marino

-Fantasticul se naște din anumite raporturi între obiecte

-Patru tipuri de situații fantastice/ procedee:

- **Ruptura se produce în ordinea realității** (invazia sacrului în lumea laică, profană, a faptului inadmisibil, absurd, monstruos în cotidianul comod)
- **Ruptura se produce în ordinea rațiunii** (contradicția între logic și illogic, confuzia vis-realitate)
- **Ruptura în ordinea semnificațiilor** (dispariția relației dintre obiect și semn – incertitudine, perplexitate, echivoc)
- **Ruptura se produce în ordine temporală** (altă durată, alt ritm: înghețare, încetinire, accelerare, inversarea timpului)

Tzvetan Todorov

Straniul	Fantasticul	Miraculosul
<p>- explicații prin cauze naturale, de ordin rațional</p>	<p>-Gen de graniță -Ezitarea între două tipuri de explicații -există doar pe parcursul acestei ezitări -un moment de derută cognitivă -respinge orice interpretare poetică sau alegorică -- ezitarea să fie a cititorului implicit și a personajului cu care cititorul simte nevoia să se identifice --principiul ambiguității</p>	<p>- explicații prin cauze supranaturale, acceptate ca atare</p>